

mig over, at den ærede Rigsdagsmand, der dengang talte et saa smukt Sprog, nu taler et gaanske andet.

Indenrigsministeren ad interim:

Seg finder, at det er et meget smukt Sprog, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) taler. Siden denne Betænkning blev affattet, er der hængaaet omtrent 9 Aar, og man har i den Tid haft Leilighed til at gjøre sig nærmere bekendt med den foreliggende Sag, saa at jeg ikke kan ansee det som noget Umoralst, om En eller Anden oplyser, at den eller den har en vis Indtægt, som er holdt skjult; det kan den ene Medborger aldeles ikke tage den anden ilde op, og jeg kan ikke ret forstaae, hvorledes det skulde kunne bringes ind under et saadant forkasteligt System, som den ærede Taler opstiller. Saaledes som hele Loven er bygget, at den Vedkommende kan undgaae Selvangivelse, maa det nødvendige Supplement dertil være, at Andre kunne meddele de Oplysninger, som de finde at være undslupne Commissionen, og jeg kan paa ingen Maade stemple det som umoralst. Dersom den ærede Rigsdagsmand skulde have store Indtægter, som vare undgaaede Commissionens Opmerksomhed, saa vilde jeg slet ikke tage i Betænkning at ophjse den derom, at N. N. f. Ex. har et Gods ovre i Sjælland, eller eier det og det, og jeg vilde paa ingen Maade troe, at den ærede Rigsdagsmands Vensteb for mig derfor vilde formindskes. Jeg har selv gjort noget Saadant, jeg har sagt til Vedkommende: De har et Gods ovre i Sjælland, og jeg vil meddele Magistraten, at Indtægterne deraf ikke ere blevne tagne med i Beregningen, og han tog mig det slet ikke ilde op, at jeg gjorde det. Det ligger jo ligefrem i Sagens Natur, at den ene Borger ikke kan staae paa en saadan Maade ligesoverfor den anden, at det skulde blive optaget som noget Krænkende, dersom En eller Anden meddeelte, at han havde den og den Indtægt. Derpaa hviler for en stor Deel Lovens Bestemmelser, og Grunden til, at man har undgaaet at forlange Selvangivelse under Eedsafslæggelse, Straf o. s. v., er den, at man har tænkt sig, at denne Offentlighed vilde give

saamange Oplysninger, at man dermed kunde slaae sig igjennem.

Tscherning: Det ærede Medlem gjør sig en besynderlig Forestilling om Betænkninger, dersom han troer, at ethvert enkelt Medlem, der underskriver en Betænkning, skal svare for ethvert enkelt Udtryk, der findes deri; skulde jeg have været saa nøieregnende i saamange Udvalg, hvoraf jeg har været Medlem, saa vilde jeg have plaget Rigsdagen og alle dens Medlemmer i det Uendelige; jeg er tværtimod gaaet ud fra det Modsatte, at naar jeg opnaaer, hvad jeg vil gjennemføre, saa bryder jeg mig ikke om Betænkningen, da det kun vilde forekomme mig at være at spille Tiden ved at gjøre Indsigelse derimod. Jeg har forøvrigt heller ikke dengang hadt den Keenhed, som det ærede Medlem tillægger mig igjennem Betænkningen; thi jeg var dengang for Offentligheden. Det langt overveinde Fleertal af Udvalget var imod Offentlighed, jeg holdt for, at det var rigtigt, at Listen skulde ligge frem for Offentligheden; siden den Tid har Offentligheden gjort et meget stort Fremskridt, og et af de store Fremskridt, hvortil vi ere komne, det er, at man har vænnet sig til at leve i en Lygte; Forskjellen ligger deri, at En er mere indesluttet, og den Anden ligger mere for Offentlighedens Behandling, men jeg troer, at vi i det Hele taget maae vænne os til at finde os deri og give et Exempel, saa godt vi kunne. Jeg kan ikke indsee Andet, end at man med den fuldstændigste Keenhed kan lade Paragræphen gaae igjennem, som den er kommet til os, og at man med den fuldeste Forstandighed bør gjøre det.

Gomard: Jeg skal kun tillade mig at gjøre den Bemærkning, at jeg ogsaa troer, at man uden Skade kan udelade den Deel af Paragræphen, hvorom der her tales, idet det forekommer mig, at der i de Linier, der blive tilbage, indeholdes Alt, hvad man kan ønske; thi der staaer ikke, at Skatteyderen er forpligtet til skriftlig at meddele Rigningscommissionen sine Bemærkninger om den fte Skatteansættelse, men derimod, at han er be-